

Gaar, da han begyndte sit Foredrag om den foreliggende Sag, udtalte sig saaledes: „Den Gang dette Forslag i Fjor blev fremlagt, mødte det en meget ublid Modtagelse fra den daværende Indenrigsministers Side; jeg har det Indtryk efter de Referater, jeg den Gang læste, at den daværende Indenrigsminister tillod sig at drive respektløs Spot med dette Forslag paa den Maade, han er i Stand til“. Jeg turde maaske i al Venskabelighed bede den ærede nuværende Indenrigsminister om, naar han adresserer Udtalelser til mig, da ikke at tage Hensyn til, hvad der har staaet i et eller andet Bladreferat, som ikke altid er paalideligt. Jeg vil anmode den højtærede Minister om at vise mig den Hensynsfuldhed at slaa op i Rigsdagstidenden og se, hvad jeg virkelig har sagt i Fjor. Men dernæst maa jeg gøre den ærede Minister opmærksom paa, at det Forslag, her foreligger, er slet ikke det, jeg udtalte mig om i Fjor, thi det forelaa ikke i Fjor. Det gør mig ondt, at den ærede Minister ikke ved, at det Forslag, som her foreligger til Behandling, er et nyt Forslag. Det Forslag, som forelaa i Fjor, gik ud paa, at man skulde fordele de 1½ Mill., der, siden Loven af 1903 udkom, fordeles til Kommunerne efter de nugældende Regler, efter Reglerne i dette Forslag. Jeg viste da i min Kritik af Forslaget, hvilket Resultat der vilde komme ud deraf. Forslagsstillerne have været saa venlige at rette sig efter mig i denne Sag, og jeg maa da maaske ogsaa i al Venskabelighed bede den højtærede Minister om at se efter, hvad der staaer i Udvalgets Bétænkning, thi Udvalget, som jeg holdt Konference med om Sagen, refererer mig saaledes i Beretningen, som jeg med Formandens Tilladelse skal citere: „Ministeren udtalte: At han erkendte, at her var en Opgave, som Lovgivningsmagten maatte tage op til Løsning. At det Statstilskud, der i Henhold til Loven af 15. Maj 1903 blev tilstaaet Kommunerne, helst maatte forblive urørt. At han var villig til om fornødent at gaa med til at stille et Beløb af indtil ½ Mill. Kr. til Raadighed som nyt Tilskud til Kommunerne. Dette saa meget mere, som der i sin Tid var stillet Kommunerne et Statstilskud paa 2½ Mill. Kr. i Udsigt.“

Jeg meddelte endvidere Udvalget, at jeg i Ministeriet havde ladet foretage en Beregning og arbejdede med Sagen, men at Beregningen vilde tage længere Tid.

Se, nu have Forslagsstillerne rettet sig efter denne Henstilling, som jeg tillod mig

at gøre til Udvalget i Fjor, og jeg ved derfor ikke, med hvilken Ret den højtærede Minister mener, at jeg overfor denne Sag har tilladt mig at drive respektløs Spot paa den Maade, som jeg nu er i Stand til. Jeg ved ikke, hvilken Spot jeg overhovedet har benyttet mig af. Jeg har kritiseret Forslaget, og min Kritik have Forslagsstillerne taget Hensyn til, og jeg enedes i Fjor med Udvalgets Medlemmer om at gaa den Vej, som man nu er gaaet. Jeg henstiller til den højtærede Minister at tage lidt mere hensynsfuldt og lidt mere objektivt paa de Sager, som kunne ligge os imellem.

Indenrigsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) hævdede forleden, at jeg var noget ømfindtlig overfor de kritiske Bemærkninger, som han her i Tinget saa ofte giver en spøgfuld Form. Jeg tror, det ærede Medlem ikke havde behøvet at være saa ømfindtlig overfor den Vending, jeg brugte i Gaar, at han havde drevet respektløs Spot med dette Forslag. Jeg tror, alle ærede Medlemmer ville have forstaaet — jeg gik ud fra, at ærede Medlemmer vidste, at dette Forslag i Mellemtiden var blevet noget ændret —, at det, jeg tænkte paa ved denne Omtale, selvfølgelig var Forslaget i dets oprindelige Skikkelse, idet jeg netop sagde, at det var ved dets Fremsættelse, at denne Fremgangsmaade fra det ærede Medlems, den daværende Indenrigsministers Side havde fundet Sted. Jeg føjede til netop dette, at under de følgende Forhandlinger viste det sig, at Tanken i og for sig vandt Sympati, og at man fra alle Sider enedes om at komme ind paa noget i Retning af det, som her var foreslaaet, at Ministeren lovede at tilvejebringe Oplysninger, og forklarede, at disse Oplysninger i Mellemtiden vare tilvejebragte. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har noget at være saa ked af, saa bedrøvet over og, i Modsætning til sin Sædvane, saa alvorfuld over, som han har været i dette Øjeblik.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Berntsen: Jeg er hverken ked af det eller bedrøvet, men jeg havde dog ikke tænkt mig Muligheden af, at den højtærede Minister vilde bebrejde mig, at jeg tog ham alvorligt; den højtærede Minister mener jo, at jeg var for alvorfuld i denne Sag. Jeg kan meget vel taale Kritik, jeg er ikke saa ømfindtlig, som den højtærede